

[Gisselbæk.]

stændig hen i Vejret. Det, der her er Tale om, er, at de ikke faar Lov til at pantsætte deres Ejendom. Men naar det nu bliver saaledes, at de kan faa deres Virksomhed til at gaa rundt, saa at de ikke længere skal køre med Underskud, vil de heller ikke længere blive udsat for at skulle stille Kaution for at kunne købe en Griseso. Naar det bliver saaledes, at Husmanden kan klare sig, bliver hans Kredit ikke indskrænket, men saa bliver den bedre end tidligere.

Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Jensen [Aale]), som altid har været saa forudseende — det ved vi jo —, omtalte en Kreditforening med konjunkturbestemte Afgifter, og her lyttede jeg efter, om det ærede Medlem ogsaa skulde være Tilhænger af Skattebetaling efter Konjunkturer; men det tror jeg nok, det ærede Medlem glemte at sige. Jeg vil i alt Fald spørge det ærede Medlem, om han vil være med til, at Skatterne skal betales efter konjunkturbestemte Varer, for der er endnu en stor Del Husmænd, som ikke har faaet Statsstøtte, ikke har faaet deres Pengeforhold godt ordnet, og som derfor er overordentlig vanskeligt stillet, og for hvem det vilde være en god Hjælp, om de kunde faa Lov til at betale Skat efter Konjunkturerne. Jeg vil rette det direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem, om han vil være med til at hjælpe paa den Maade, at Skatterne paa Landbrugsejendomme ogsaa bliver konjunkturbestemte.

Jensen (Aale): Jeg takker for den Kompliment, som det ærede Medlem (Gisselbæk) gav mig, at jeg altid har været forudseende. I saa Henseende tror jeg nok, jeg staar i Modsætning til det ærede Medlem, ikke mindst paa dette Punkt. Jeg har ikke udtalt, at jeg vidste noget om, at vi kunde faa oprettet Kreditforeninger efter nogenlunde samme Principper, som der her er Tale om, men jeg har sagt, at det vilde være ønskeligt, om vi kunde faa det, og jeg ved, at adskillige er af samme Opfattelse. Men hvis vi ikke peger derpaa og ikke arbejder derfor, faar vi det ikke. Og paa samme Maade med Skatterne. Hvis det ærede Medlem i Modsætning til den Stilling, han indtog, da vi havde Ejendomsskatterne til Behandling for et halvt Aars Tid siden, vil gaa med til, at Skatterne bliver svingende efter Konjunkturerne, saa bliver det en ganske anden Sag. Det, det ærede Medlem den Gang forlangte, var en Ejendomsskattelettelse for bestandig, og det satte vi os imod. Hvad Indkomstskatten angaar, staar den jo i Forhold til Konjunkturerne, for

naar man ingen Indtægt har, skal man heller ingen Skat betale, i alt Fald kun en meget lille Skat, saa det behøver vi ikke at diskutere. Der er jo heller ingen særlig Grund til, at vi indgaaende skal drøfte, hvem der har været mest forudseende eller mindst forudseende — det er ikke noget, der fremmer Sagen. Jeg anerkender det ærede Medlems Holdning, jeg er glad ved, at han har sluttet sig til Tanken i dette Lovforslag og derved muliggjort, at det kan blive til Lov, til Gavn for Statshusmændene. Saa har det ingen Betydning, hvem der var med straks, og hvem der først er gaaet med senere.

Vi har det jo, tror jeg nok, i alle Samfundslag saaledes, at vi maa interessere os for, hvordan Forholdene i Almindelighed bliver lagt til Rette, men vi har vel ogsaa en vis Forpligtelse til at se paa, hvorledes man bedst betrygger den Stand, man selv nærmest tilhører, og det var antagelig det, der fremkaldte den Bemærkning af det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Nedergaard), at han var bange for, at dette med „foreløbig“ skulde betyde noget slemt for den Del af Samfundet, som nu det ærede Medlem tilhører. Det er derfor aldeles ikke for at sige noget slemt om det ærede Medlem eller den Stand, han tilhører, jeg siger det, som jeg nu vil sige, for jeg tror, som sagt, det er noget, vi alle sammen er mere eller mindre besjælede af, at vi gerne vil gøre noget for den Stand, vi tilhører; men jeg har en Gang hørt sige, at det bedste Middel mod Tandpine var det, at Præsten vinkede af, han vilde ikke modtage noget Offer; naar man kunde faa noget af den Vind ind ved Tandene, gik Tandpinen over. Jeg tror, det gælder ikke blot for Præstestanden, men for alle, at man gerne vil varetage den Stands Interesser, man tilhører, saa godt som man formaar. Jeg har derfor ikke det mindste imod, at det ærede Medlem fremdrog dette Spørgsmaal for at faa det klaret, og jeg synes, at den højtærede Landbrugsminister har givet et Svar, som det ærede Medlem kan være tilfreds med.

Maa jeg saa gøre et Par korte Bemærkninger til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (S. Rasmussen). Jeg maa indrømme, at der har været en Tid, da jeg bedre kunde forstaa det ærede Medlem, end jeg kunde forstaa ham i Dag. Om vi i højere Grad var Venner i 1919, har jo sin personlige Interesse, maaske i nogen Maade sin politiske Interesse, men det er ikke det afgørende her. Jeg kan med min bedste Villie ikke forstaa, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti,